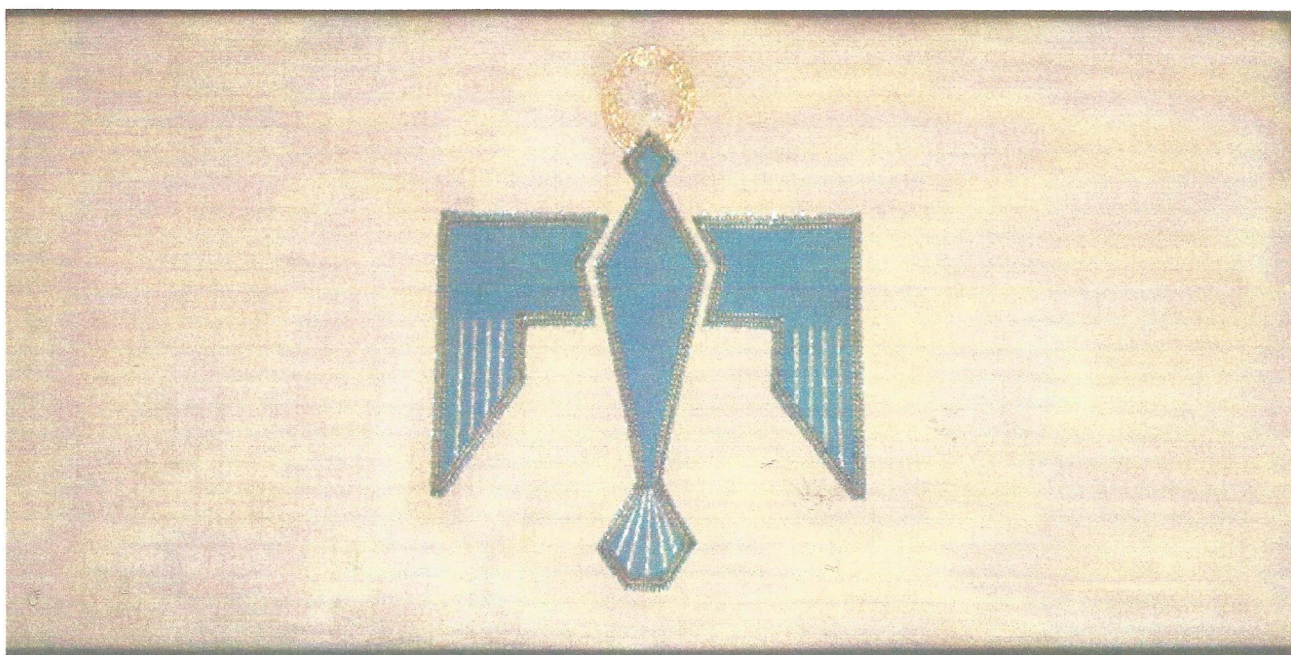

Årsberättelse för
Missionskyrkan
i
Upplands Väsby
2003

Församlingsföreståndaren

- **Inledande reflektionsmodell för läsningen av denna årsberättelse**

Samhällsteoretikern Ulrich Beck skriver i sin bok, *Risksamhället*: "Jag älskar att tala med präster och kristna, man kan tala om allt med dem – utom en sak, Gud." Beck har en poäng. Förr hette hotet mot kyrkan ateismen. Det vill säga, människor försökte aktivt göra sig av med Gud. Men problemet idag, är inte att människor inte tror. Utan problemet idag är att människor är *ointresserade* av vad vi tror. Det största hotet är alltså att det inte finns något hot. Därmed är det svårare för människor i kyrkan att bibehålla vitaliteten i tron, eftersom man invaggas i illusionen att tron aldrig behöver fördjupas och formuleras.

Som församlingsföreståndare, vill jag göra ett antal nedslag i myllan av vårt församlingliv. Syftet med mitt bidrag är att frilägga en övergripande, men ändå i detalj, meningskapande analys av året som fortlöpt i Missionskyrkan. Och jag vill kasta ljus över detta utifrån en *tvåfaldig reflektionsmodell*: Jag vill å ena sidan att du reflekterar med glädje och vilar i tacksamhet över allt gott som sker i Missionskyrkan. Jag vill att du tackar Gud för alla ledare. Jag vill att du älskar dem. Jag vill att du ser storheten i den här församlingen genom att tänka på vem du hade varit förutan den. Men, å andra sidan, vill jag att du, simultant, ställer dig följande avgörande fråga inför varje verksamhet i årsberättelsen som helhet: När ledde just denna verksamhet till att en icke-kristen människa kom till tro på Jesus Kristus och gick med i vår församling?

Frågan är ett omstörtande, men fundamentalt element. För detta är frågan med stort F. För den förflyttar samtalet om församlingens framtid, bort från det oberättigade kravet på att lösningen vad gäller församlingens framtid ligger på en yngre generation. Därmed följer ytterligare en vinst, nämligen att också det oberättigade kravet, lyfts bort, som annars skulle ligga på en äldre generation, att måsta övertala den yngre generationen att ta över. Problematiken och den möjliga lösningen lyfts till en högre, och mer relevant nivå. Nämligen: *Hur vi i egenskap av kyrka på ett åtråvärt sätt, mobiliserar oss, organiserar oss och förvaltar våra gåvor, för att så effektivt som möjligt kunna utföra den enda uppgift vi som kyrka ålagts att utföra av vår arbetsgivare, Jesus Kristus. Nämligen; att nå icke-kristna med Guds kärlek.*

Jag ser så många styrkor i den här församlingen. Framförallt, de många människor, som vågar vara så vackra i sin prestigelöshet. Det finns en djup längtan att låta Gud leva mer påtagligt i sitt liv. Och jag tror att vi har lärt oss att älska varandra på ett beständigt sätt, vid det här laget. Ni som känner mig, vet att jag försöker lämna så lite åt slumpen som möjligt, vad gäller väsentligheter. Jag försöker att utmana på många plan. Och det är också vår uppgift som kyrka att utmana den rådande ordningen. Någon upplever kanske att detta är för kontroversiellt och annorlunda. Men då ska du veta att det alltid finns en kärleksfull ambition bakom. Jag skulle nämligen inte bry mig om att "spänna bågen" överhuvudtaget, om ni inte talade så djupt in mitt i liv som ni gör. Jag tror en hel del på den här församlingen ska ni veta.

- **Det kristna troslivet:** (Gudstjänster, gudstjänstgrupp, morgonandakter, bibelstudier, ansvarsgrupperna, konfirmation, församlingens själasörjande)

Gudstjänsterna och anslutande gudstjänstråd: Gudstjänsten är den plats dit vi kommer för tillbedjan till den som kommer att säga sista Ordet över våra liv. Under året som gick, har vi i gudstjänstrådet, (se också Maria Holmbergs bidrag) framförallt arbetat teologiskt i detalj med barngudstjänster och barnrutan, detta märks

också i kreativitet. *Det finns i stort, en strävan efter att skapa ett gudstjänstliv som består av teologisk medvetenhet, liturgisk variation, hängivenhet och ett rum, där så många olika människor som möjligt, kan erfara Gud.*

Antalet gudstjänstfirande har varierat väldigt året som gick. Det är färre besökare i den vardagliga gudstjänstgången. Men vi märker en intensivare frekvens vid större helger, än vanligt. Skälen till denna variation har jag förstått beror på att många upplever sin vardag mer pressad än vanligt. Som pastor vill jag då ge rådet; använd gudstjänsten som ett livsredskap, just för att hantera denna press. Jag tror att man vinner nya perspektiv på lång sikt, genom att lägga sitt liv i en "större hand", just när det är stressigt. Kommande säsong kommer vi att börja med att ha temagudstjänst en gång i månaden. Tanken med dessa är att olika verksamheter, råd och grupper ska få delta och utforma en gudstjänst med pastor. På så sätt vill vi öka gudstjänstens påtaglighet i vardagen. Jag vill nu uppmana er: Informera i era verksamheter, inbjud till söndagens gudstjänst i er verksamhet. Berätta gärna vad gudstjänsten betyder för dig. I Missionskyrkan evangeliserar vi inte med dörrknackning eller flygblad på torget. Vi har valt en svårare, men enligt mig redbarare väg: att evangelisera med oss själva och våra kristna liv. Därför är vår personliga inbjudan och personliga frimodighet extra viktig.

Morgonandakterna: Varje tisdagsmorgon kl 10. 00 har vi träffats under året för att samla oss inför Gud, för veckan som kommer. Det kommer en kontinuerlig skara. Vi som personal uppskattar denna stund mycket. Det är också viktigt tror jag, att det finns plats för tillbedjan och lyssnande till Guds ord, andra dagar än just söndag. Du som är mammaledig, pappaledig, dagledig, arbetslös, har ledig dag osv. Detta är ett ypperligt tillfälle att fördjupa vardagen.

Bibelstudierna: Ni vet vid det här laget hur innerligt jag trycker på den bibliska textens betydelse för oss som kyrka. Jag gör detta för jag vet hur lätt texten faller i glömska. Och det skulle inte vara så farligt, om det nu inte faktiskt var så att kyrkans existens hängde på den. Utan text, ingen kyrka. Utan text, så förlorar en församling sin särprägel och livstäthet. Med "täthet", menar jag, att det kristna livet går ut på att leva med så få oväsentligheter i sitt liv som möjligt. Den aktiva tolkningen av bibeltexten hjälper en människa att upprätthålla denna täthet. Under detta år har vi mötts vid 10 tillfällen. Vi har varit 3-7 personer per gång. Vi har läst apostlagärningarna. Bibelstudierna är ett av de få forum som finns, där man direkt får ta ställning till den kristna trons innehåll. Jag tror nämligen att det inte finns någon genväg förbi texten, och om bibelstudierna blir en mer naturlig del i församlingens liv kommer den här församlingen att växa kvantitativt och kvalitativt. Men låt mig poängtera en sak. Gå inte på bibelstudierna för att jag säger att de är viktiga. Kom inte av plikt. Men kom av glädje, för att du vunnit den mogna och ödmjuka insikten att livet aldrig blir färdigt, förrän "Den" som texten talar om, kommer och ger oss alla frid. Men tills dess är vi alla i behov av fördjupning.

Ansvarsgrupperna: Det kan tyckas märkligt att jag placerar ansvarsgrupperna under rubriken, "det kristna tros livet". Men ansvarsgrupperna är ett genialt moment i Missionskyrkan. Det bor så mycket potential i denna strategi, rent praktiskt, men enligt mig, kanske än mer, diakonalt och trosmässigt. I början på föregående år avslutade jag mina besök i ansvarsgrupperna. Jag hade ambitionen att komplettera och vidareutveckla den goda *praktiska* ryggraden, med en påtagligare andlig *livspraxis*. Det finns vinster med detta.

De nya medlemmar som går med i församlingen, ska direkt komma i kontakt med trons och församlingens själ, och därmed känna att de omges av likasinnade vad gäller kärleken till Gud. Det gäller för oss att inte släcka lågan. Jag ville också

uppmuntra ansvarsgrupperna att tänka vilka möjligheter som bor rent evangelisationsmässigt, fundera över vänner, arbetskamrater och grannar som ni kan bjuda in till er ansvarsgrupp. Samtala i kommande nya grupper, om vad ni verkligen vill med er ansvarsgrupp i andlig och trosmässig väg. Våga ta ut svängarna. Reflektera också över hur man är diakonalt ansvarig som grupp. Jag kommer att besöka er kommande säsong, för att se och möta de nya konstellationerna. Spännande. Slutligen, ett stort tack, till alla ansvarsgruppers praktiska insatser. Inte minst, vid gudstjänsterna (textläsning, ljud, kyrkkaffe, städning mm). Ett särskilt tack, till Birgitta Wohlfeil och Nina Neider, som organiserar detta geniala moment i församningslivet.

Konfirmationen: Under höstterminen (se också ungdomspastorns bidrag) föregående år så gick jag in som ledare i konfirmationen tillsammans med Ove Sommar och Ellinoora Kuosmanen. Nuvarande konfirmationsgrupp består av en kille och fyra tjejer. Konfirmationen är en oerhört viktig del i församningslivet, inte minst, för att det är en av få verksamheter där den kristna trons innehåll tydligt erbjuds som ett avgörande val. Denna församlingspraxis, är så viktig i och med sina möjligheter att gestalta den kristna tron. Därav får den plats i min årsberättelse.

Själasörjandet i församlingen: Jag använder ordet själasörjande, då ordet "vård" inte är den viktigaste beståndsdelen i ordet. Jag vill nämna kort om själavården i församlingen. Vi erbjuder själasorg i Missionskyrkan. Själasörjande primärt går primärt inte ut på att bota, utan att med mänsklig värme bekräfta livet, men också *spegla* en människas "blinda fläckar", för att hon därmed ska bli varse behovet av en möjlig kursändring. Det som skiljer själasörjande, från exempelvis terapi, är att man försöker sätta ord på varför, och hur man kan hantera, att vi människor, ibland intensivare i vår vardag kan *erfara* att vi är del av något som är större än denna vardag. Och detta gör man genom att *tolka* människors liv, genom den kristna traditionens många symboler, språk och bilder. Själasörjandet, förutsätter alltså inte nödvändigtvis någon kris, utan snarare hungern efter en djupare insikt om sitt liv, tolkat med kristna kategorier. Professorn i religionspsykologi, Owe Wikström, menar att det är av största vikt att en själasörjare, äger en djup och personligen tillägnad kunskap om, och förtrogenhet med bibeln, samt den kristna och klassiska själavårdslitteraturen. Wikström menar att detta är fundamentalt, för att slutligen kunna *fördjupa* till ett nytt liv i Kristi efterföljd. I den meningen gränsar själavårdens mål mot andlig vägledning.

Vi pastorer i Missionskyrkan bedriver själavård/sörjande i församlingens vardag, både i hem och i kyrka. Och jag ville kort beskriva denna del, eftersom att detta är ett av de mer fördolda möjligheter och gåvor, vi som församling faktiskt erbjuder människor. Ett unikt sätt söka Gud och större insikt om sig själv och sin tillvaro.

- **Församlingsverksamhet och råd:** (Pastorn i köket, diakonirådet och musikerådet)

Pastorn i köket: Under höstterminen så blev det bara ett tillfälle, eftersom att jag arbetade extra nere på fritidsgården. Men på jultallriken, var vi ca 35 – 40 personer. Ta med vänner och bekanta och jag är öppen för nya initiativ. Varför inte en liten sånggrupp, trubadur eller liknande. Huvudsyftet med pastorn i köket är dess sociala potential.

Diakonirådet: Samlingshelgen ägnades åt diakoni och vad diakoni är i vår församling. Och vad är det då? Ja, enligt mig så är diakoni i Missionskyrkan följande: *Diakonin grundar sig på en kristen livssyn. Därför är diakoni för oss den*

medmänskliga omsorg, som är grundad i Jesu Kristi kärlek. Vilken vi försöker uttrycka och leva ut i församlingens liv, genom barmhärtighet och solidaritet, inte bara med, utan också i, människors utsatta livssituationer. Vi ser diakonin som en simultan ömsesidig rörelse, diakonin syftar att på samma gång vara en social handling, samtidigt som den är ett vittnesbörd om Jesus Kristus. Diakonin står så både i skapelsens och frälsningens tjänst.

Vad är skillnaden mellan diakoni och evangelisation? Mitt svar är att det bestämt finns en skillnad, men, och märk nu väl, "skillnad" betyder inte motsatsförhållande. Diakoni och evangelisation står i relation till varandra, men i *spänningsfylld* relation. Evangelisation, enligt mig, rör den praxis vi som kyrka utför, för att **väcka** och sedan **vinna** en människa till att bli helöverlåtten efterföljare av Jesus Kristus. Diakonin, däremot är den **vård** och det **värnande** om denna människa, för att hon ska kunna **växa** i en kristen tro, som håller streck för vardagens påfrestningar och livets skiften". Alltså; *Väcka och vinna* (evangelisation), *vårda och värna* (diakoni) och detta genererar i att *växa* (det kristna livet). Jag vill så tacka, Ove Sommar, Maria Holmberg och Karin Plars för deras engagemang i församlingens diakoniråd.

Musiken i församlingen: Det finns ett stort intresse för musiken i Missionskyrkan. Det är gott. Musik skapar skillnad. Men det finns en frestelse som vi inte får hamna i. Musikens syfte i kyrkan är en annan än musiken i allmänhet. Och vi ska anpassa den musik vi har i gudstjänsten i förhållande till de människor vi vill nå. Men musiken får aldrig bli en ersättning för att slippa tala om sin tro. Det är inte musiken man blir frälst av, det är evangelium. Trosengagemang och musik måste gå hand i hand. Därför kan vi inte säga: "om vi bara hade en organist", "om vi bara hade en kör, eller barnkör, om vi bara hade...". Alla dessa, "om vi bara hade", är kända som fenomenet, "myten om moroten". (Se boken med samma namn, av Boethius, Martin och Ehdin) Det största hotet mot alla organisationer är när anställda och medlemmar börjar projicera eller använda "om vi bara hade", som ett sätt att undvika att se sin del i det som sker. Musiken ska uppmuntras i kyrkan och har kyrkohistoriskt en stor roll, men alltid förknippat med ett medvetet namngivande uttolkande av den kristna trons mening.

Ett alldeles utmärkt exempel på hur trosengagemang, evangelisation och musik kan gå hand i hand är vårt samarbete med de två körerna **Joyful** och **Sing-sing**. Deras respons på våra gudstjänster och oss som församling är odelat positiva. Med positiva, menar jag då inte att de bara säger detta, utan att de faktiskt får något mervärde i gemenskapen med oss. Joyful har ett stort intresse i vad som händer med oss och det vi gör. Sing-sings medverkan första advent, kändes minst sagt bra. Att Lena Wohlfeil är där och evangeliserar smart och trovärdigt gör inte saken mindre intressant.

Jag vill särskilt tacka, Nils-Åke Barkefors, som efter många år, lämnar över sin uppgift i musikrådet, stort tack, för ett gott samarbete. Monica Rundqvist och Thorbjörn Lundberg, dessa organister, vars hjärta för församlingen är ovärderligt. Låt mig också nämna Lena Wohlfeil, som skapar en sådan rikedom till vårt musikliv. Men Lena, bedriver också ett ständigt teologiskt "tänk" vad gäller texter, utifrån vad hon vill förmedla med sin sång i relation till hennes tro. Detta märks. Jag vill också uppmuntra ungdomar som Jessica Plars, Sara Tabrizi, Philip Zuckermann att jobba vidare med sitt musicerande.

- **Särskilda uppgifter:** (Ekumenik, påskvandring och min närvaro på Väsbygården)

Ekumeniska rådet: Den 8 oktober var det studiedag i Missionskyrkan. Vi talade då om frågan: *Hur bemöter vi den religiösa återkomsten i vårt samhälle?* En mycket lyckad dag. Vi har också haft diskussioner med ansvarig för centrum, Mats Fogelström, angående insamlingen till "Världens barn". Vi hade fått fram en överenskommelse vad gäller kyrkornas närvaro i centrum, trodde vi! Men det blev åter igen strul. Vi som förhandlat blev mycket besvikna över att samma process åter upprepades från året innan. Det var ju för att slippa detta som vi satte oss vid samma förhandlingsbord. Jag ringde dock ansvarig och använde min allra argaste blick, (och den är ju, som ni vet, inte så arg), men det räckte. Men förhoppningsvis var mina argument vassare. Jag pressade på med min syn vad gäller ledarskaps- och näringslivsetik, oavsett kommersiella intressen, men också vikten av etik, just på grund ut av dem. Jag tror, och hoppas att just insamlingen till "Världens barn" nu, efter många och men, har fått en slutgiltig legitimitet till kommande år. Under året som gick hade vi det traditionella predikstolsbytet. Vilket även det blev svettigare än vi trodde. Vår ungdomspastor Ove Sommar fick inte predika i Fresta som det var tänkt, på grund ut av en invecklad historia mellan biskop Caroline Krook, Stig Dellström och Olof Buckhardt. Men det slutade för vår del med att Ove predikade, i Vilunda! Bernt Wohlgetan hade tydligen inget emot en ledig helg. Till oss kom prästen Elisabeth Volden, Fresta. Det händer alltså en hel del i ekumeniska rådet. Vår ordförande Bengt Säker blev också mycket sjuk, men är på väg att hämta sig. Vi träffas fyra gånger per år. **Påskvandringen:** Som vanligt hade vi påskvandring. Påskvandringarna har utvecklats de senaste två åren så tillvida att detta nu mer också genomförs ekumeniskt. Det var representanter från Vilunda i form av prästen Lars Borgström och från Fresta församling medverkade Mimmi Kilander och Elisabeth Volden. Deras medverkan uppskattar vi. Jag vill som vanligt rikta ett stort tack till våra egna daglediga och frivilligt engagerade medlemmar, som är ovärderliga i arbetet med denna vandring.

Fritids- och skolverksamhet: Under föregående termin, så gick jag in i verksamheten nere på **Väsbygården**. Det rörde sig om två torsdagskvällar i månaden. Arbetet på gården som pastor är mycket givande. Vårt samhälle, ja, Upplands Väsby är mångkulturellt, ofta kommer ungdomarna från kulturer där prästen, imamen, rabbinen osv. är en självklarhet. Det finns självklart brytpunkter, en pastor som spelar pingis, inte lever i celibat, inte alltid har prästskjorta osv. Sådant är nytt, men nyttigt, ungdomarna får så både kontinuitet, men inbjuds också att se på sin tro, utifrån andra perspektiv än de invanda mönstren.

Smedgårdskolan: Då medverkar jag vid deras skolavslutningar och luciafiranden. Lärare och rektor på Smedgårdskolan uppskattar denna närvaro. De vill gärna att jag håller en inledning på några minuter och hälsar välkommen. Dessa få minuter inför en fullsatt Missionskyrka med barn, föräldrar och lärare, anser jag vara några av de viktigaste minuterna på hela året. Jag lägger ner mer arbete med att förbereda hur jag ska adressera, fånga och träffa dessa människor på tre minuter, än vad jag lägger ner på att förbereda en predikan. Det betyder inte att jag anser predikan vara mindre viktig, tvärtom. Men skolavslutningen, är ett av de få tillfällen då icke-troende är mer mottagliga för andliga ting, än vanligt. Många av dessa barn, har sedan möjlighet att formas med oss, i Cafe Villan.

- **Särskilda evenemang: (Valborgsmässoafton och marknaderna)**

Valborgsmässoafton: Jag tror att vi allt mer ska söka liknande former på de särskilda evenemangen som på valborgsmässoafton. Här kommer ungdomar och

äldre samman, här kommer icke-kristna och kristna äldre och unga samman. Detta är ett alldeles unikt tillfälle att inbjuda till vår kyrka och nå icke-kyrkliga människor med vårt budskap. Just "trattstrukturen" att börja brett med sång och musik i alla möjliga variationer, med visdomsord, humor och dramatik av bredare art, för att sedan stegvis smalna av, djupare och djupare i en andakt är en smart strategisk modell. Vi har provat den som lektionsform och pedagogik i konfirmationen. Medverkande förra året var som vanligt Väsby brass, Sara Tabrizi och hennes kompis Julia dansade "häftigt och coolt", för oss. Bengt Soläng sjöng. Vid brasan fick vi också lyssna till vårtal av Maria Holmberg och sång av en snabbt hopmonterad kör. Kanon!

Julmarknaden: Till julmarknaden, så ville jag lite mer utveckla delen i kyrksalen i paritet med den modell som vi har på Valborg. Jag testade därför inför den senaste julmarknaden att bredda och fördjupa aktivitetsdelen i kyrkan. Gensvaret blev bättre än väntat. Cantabile Concor, Philip Zuckermann och musikklasserna från Smedgårdsskolan medverkade under en knapp halvtimme. Och allt började mer och mer likna en konsert i Berwaldhallen. Kyrksalen var fullsatt, applåderna ven, de medverkande "gned fiol" så att vi förtrollades, det "smörjdes stämband", så man skakade i själen, det stampades i takt, så kyrkan dallrade, och pastorn mös! Kan det bli bättre? Men mitt förslag är att vi till nästa julmarknad utökar tiden för denna del i kyrksalen. Men för att detta inte ska påverka försäljningen avsevärt, så kan vi väl överväga, att antingen börja försäljningen en timme tidigare, eller låta julmarknaden vara en timme längre. Jag tror nämligen att vår möjlighet att evangelisera och så ett frö, vad gäller vår kristna tro och huvuduppdrag, kan bli högst framgångsrikt vid detta tillfälle.

Höstmarknaden: Efter höstmarknaden följde också en kreativ reflektion, och förslag från Kerstin Neider. Hon föreslog, att till nästa år förlägga höstmarknaden till våra respektive hem. Man köper ett kuvert för en billig summa, och bjuds sedan hem till någon som lagar en god måltid, med gemenskap och goda samtal. (Märk väl man får inte välja vem man åker hem till) Detta menar jag är ett ytterligare exempel på initiativ, där slagrutan och antalet forum för att erbjuda oss själva och dela vår tro vidgas.

- **Formell information: (församlingsboken och predikanter)**

Församlingsboken: Medlemsantalet har stigit under året. Linda Alexandersson, Ove Sommar, Maria Sommar, Norma Afko, alla på överflyttning, och Ellinoora Kuosmanen, på bekännelse har under året gått med i församlingen. En medlem har begärt utträde, Elisabeth Rosenborg. Detta ger oss så ett medlemsantal på 156 medlemmar.

Predikanter: Som vanligt har vi pastorer haft god och ovärderlig hjälp av predikanter under året. Följande predikanter har predikat förutom pastorerna; Sven-Olof Jernberg, Maria Holmberg, Joakim Wohlfeil, Svante Svensson, Gunther Wohlfeil, Elisabeth Volden, Fresta, Helene Friberg-Olsson, distriktet, Per Olof Öhrn, distriktet och Britt-Inger Berggren

- **Avslutning: Pastorns övergripande mål med den här församlingen**

Jag har ett mål med min tillvaro som pastor hos er. Jag har haft det ända från början. Och det är att med hela min själ och kallelse visa på att just du, i dig själv är myndigförklarad av Gud, som hans mest älskade redskap att utbreda Guds rike

genom att berätta åtråvärt, överraskande, personligt och smart, om din tro. Ingen i Guds församling behöver tåga. Detta är mitt mål. Och ju fler, som tar emot detta myndigförklarande från Gud på allvar i en församling, desto mer vital och växande kommer den här redan hälsosamma församlingen i framtiden att vara.

Våga att tänka i helheter. Mycket av det viktigaste som sker i en församling, sker i det fördolda. Vi pastorer, vet alltid mer än vi får yppa, se detta som en resurs. Många som inte är synligt aktiva i vår offentliga verksamhet, medverkar i det fördolda, med sina offer, förböner och omsorg. Dessa samlar de avgörande skatterna hos Gud. Deras överlåtelse utan att vilja bli bekräftade av människor, gör att de skapar mer än de som vill synas, eftersom att det fördolda livet innebär ett överlåtande till Gud, som undanröjer risken att mina önsksningar, bekräftelsebehov och dolda avsikter står i vägen för Gud. Det som sker i det fördolda blir inte bortglömt av Gud. Ja, överallt i bibeln är en människas kamp, gåvor och liv i det fördolda det mest värdefulla. Och detta påverkar mer än vi kan föreställa oss det synliga och det offentligt gestaltande livet i församlingen. Det fördolda livet innebär alltså inte att dra sig undan, utan att ta emot och leva utifrån att den enda som kommer ihåg mig, när jag inte syns och den dag jag inte finns, kommer att vara Gud. Därför är samtalet just om Gud extra viktigt.

I mitt bidrag till den här årsberättelsen – som ni säkert redan märkt – har jag, genom att göra några djupare nedslag i vissa verksamheter, velat peka på den riktning som jag menar att, vi som församling nu bör växa. Jag har relaterat till befintlig och redan etablerad verksamhet, och utifrån den, antytt hur denna verksamhet kan bli mer vital, framförallt vad gäller de evangelisationsmässiga dimensionerna. Jag har tyvärr, i mån av plats tvingats utelämna vissa områden, församlingsblad, söndagsskolan, tisdagsträff mm. Men allt som inte står i mitt bidrag, finns desto mer förborgat i mitt hjärta. En stor del finns också beskriven senare i den här årsberättelsen. Mitt bidrag är skrivet mot bakgrund av den *tvåfaldiga reflektionsmodell*, som jag bad dig läsa hela denna årsberättelse utifrån. Slutligen, tack för att ni kom i min livsväg. Tack för ert tålamod med mig. Ni får mig att rannsaka mitt liv som kristen, så många gånger. Att tänka i "helheter", ja, få har satt ord på detta så bra som Robert Quinn.

"Verkligt kreativ förändring kräver mer än bara identifikationen av problemet och en kallelse till handling. Den kräver att vi tittar bortom det synliga problemet, för att så finna själva källan till problemets uppkomst. Det verkliga problemet är nämligen, nästan alltid lokaliserat där vi minst av allt förväntar oss att finna det – inom oss själva."

Er tillgivne,
Pastor och församlingsföreståndare
Ulf Gustafsson.

Ungdomspastorn

När jag kommer tillbaka i februari, efter min pappaledighet, är det två år sedan jag började i Upplands Väsby Missionsförsamling. Mycket av det jag varit involverad i under detta mitt andra år finns i SMU:s årsberättelse för läsåret som gick eller kommer att ingå i densamma för läsåret som kommer. Därför är denna redogörelse mer selektiv i sina beröringspunkter.

Konfirmation

Under förra läsåret hade vi en föränderlig grupp. Av nästan dubbelt så många var det fem konfirmander som gick i mål. Fyra av dem var på gotlandslägre på Snäckan tillsammans med Ellinoora Kuosmanen, David Plars och mig.

Det här läsåret har vi också fem konfirmander. Den nuvarande gruppen verkar lite mer stabil än den förra och vi hoppas att alla ska fullfölja läsningen. Precis som förra året samarbetar vi med Vallentuna, Lidingö och Jakobsberg. I år finns också Hässelby med och det är konfirmanderna från dessa fem församlingar som ska åka tillsammans till Gotland i vår.

Samarbetet och lägerplaneringen tar mycket tid och kraft. Min bild är att det ändå ”lönar sig” mångdubbelt. Lägre och mötet med andra konfirmander och ledare är det starkaste minnet från konfirmationen för de flesta konfirmanderna, tror jag. Även läsningen på hemmaplan blir bättre av att vi bollar frågor om innehåll och annat mellan oss i den stora ledargruppen.

Inför nästa år ska vi gå runt på Väsbyskolan tillsammans med Vilundakyrkan. På det sättet hoppas vi kunna öka konfirmandgruppens storlek något. Det finns fördelar med en mindre grupp men några till skulle göra att verksamheten blev mindre känslig.

Ledarsamtal

Under våren avslutade jag min första runda enskilda samtal med SMU-ledarna. Det har varit mycket berikande för mig att få träffa var och en. Det är roligt och viktigt att lära känna ledarna något djupare än man gör i en större grupp. Min erfarenhet är att det också betyder mycket för både ledarnas och verksamheternas utveckling att man någon gång emellanåt sitter ner och funderar över verksamheten” lite vid sidan av”, över sin egen roll i verksamhet och ledargrupp samt över sin egen resa i församlingens liv.

Under hösten har jag påbörjat andra varvet samtal. Eftersom ledargrupperna förändras något blir det första samtalet med dem som är nya och andra samtalet med de som är kvar. Ledarsamtalen är högtidsstunder för mig.

Café Villan

Vårt ungdomscafé utvecklas steg för steg och vi når nya insikter för varje termin. I våras började vi arbeta mer konsekvent än tidigare med gemensamt förhållningssätt och tydligare ramar. Till hösten började vi fira andakt i slutet av kvällen. Vi införde också krav på medlemskort för lån av pingisrack med mera.

Andakterna ska vi fortsätta med, de har blivit en fridfull avslutning på en ofta livlig kväll, för både ledare och de deltagare som vill stanna. Användningen av medlemskort har vi bestämt att tona ner. Varje kväll bjuder vi på fika klockan åtta vilket är populärt. Till våren ska vi prova att ha mer organiserat program under kvällen och minska kioskens öppettider.

Antalet besökare ligger mellan 20 och 30 per kväll. Medelåldern har sjunkit något vilket lett till att de tidigare ”stammisarna” kommer mer sällan. Därför har vi bestämt att avgränsa oss till årskurserna 6-9. Det är roligt att vi har ett så välbesökt ungdomscafé och ett så bra ledargång. Många kyrkor lider brist på bådadera.

Men vi skulle behöva bli ett par till i ledargruppen. Om du tycker att det skulle vara roligt och kännas viktigt att ta vara på den här chansen vi har nu, med så mycket besökare och så bra ledare – hör av dig till mig eller någon annan bland Villanledarna.

Samarbetet med Kommunen

Expedition HAJK

I år hade vi också två perioder av Expedition HAJK men vi ökade antalet delagare med 50%, från 10 anmälda till 15. I år kunde Kultur- och Fritidsförvaltningen inte sommaranställa Linda Alexandersson. Istället arbetade jag med Martina Berggren, som är fritidsledare på Grimbogården under första perioden och med Ali Ghanati och Kent Löfstedt, från Väsbygården, under den andra. Det samarbetet fungerade mycket bra och veckorna blev väldigt lyckade. Förhoppningvis kan vi köra tre perioder nästa år.

Musikveckan under höstlovet

Under en lunch i våras, med Walter Brolund som är rektor för Musikskolan, Ulf och mig, tändes idén på en musikvecka för högstadieungdomar under höstlovet i november. Väsbygården kom snabbt med på taget och resultatet blev tre dagars workshop och en fest. Veckan inleddes med en liten konsert på måndagen i Missionskyrkan och avslutades med disco på Väsbygården på torsdagskvällen. Totalt deltog drygt 20 ungdomar. Det var roligt att umgås med en mindre grupp under deras skollov. Där knöts viktiga relationer både till oss som träffar ungdomarna regelbundet och till musikskolans lärare.

Framtiden med fritidsgårdarna

Som det har sett ut hittills har jag varit mest på Väsbygården och ganska mycket i den öppna verksamheten där. Inför våren har Kultur- och Fritidsförvaltningen önskat att jag ska bli tydligare som pastor, vilket jag ser som ett stort förtroende från deras sida. De har flera idéer om hur pastorskompetensen kan användas och den processen är inte färdig. Vi får se vilka tankar som blir verklighet. Klart verkar att mina timmar kommer att fördelas bredare över kommunens fritidsgårdar och att jag får komma mer till min rätt som pastor

En lärdom under året

Vid upprepade tillfällen har jag samarbetat i nya situationer med människor som jag haft en ganska klar bild av sedan tidigare. Och *varje gång* har jag fått omvärdera min gamla bild av personen. Förändringen av min bild har dessutom alltid varit till det bättre.

Det är en väldigt inspirerande insikt som för mina tankar till sången *Sköna Människor* där varje människa liknas vid en bok som ständigt har nya sidor inom sig, om man bara tar sig tid att se efter.

Tänk om det är så! Tänk om någon av dina vänner i församlingen eller någon annanstans har sidor inom sig som du inte har sett, trots att ni kanske känt varandra i många år. Tänk om det finns sidor hos din vän som får honom eller henne att växa i

dina ögon på ett sätt som du inte trodde var möjligt. Sidor som väntar på att bli upptäckta.

Tänk om det är så med alla du känner...

Varma hälsningar från

Ove Sommar

Pastor

Församlingsstyrelsen

Året 2003 har präglats av att förfina och nyansera det vi tagit tag i. Det gäller omsorgen i ansvarsgrupperna, bön och bibelstudier och enskilda samtal, centrala områden för Ulf Gustavssons arbete och fokus. Vi gläds också mycket för den extrasatsning vi gör via ungdomspastorstjänsten och Ove Sommar, de möjligheter som tjänsten erbjuder församlingen och de kontakter som skapas med kommunens fritidsverksamhet. Jag är övertygad om att vi kommer att se frukten av detta arbete på olika sätt i församlingen. Men, vi måste vara uthålliga i det vi nu förutsatt oss att göra och arbeta vidare med fördjupning.

Från styrelsens sida innebär ungdomspastorstjänsten mycket arbete till exempel med finansiering och avtal. Det tidigare avtalet med kommunen, gick ut 2003 och behövde omförhandlas. Vi fruktade det värsta på grund av kommunens mycket dåliga ekonomiska läge och mycket arbete lades ned på omförhandling. I oktober kunde vi dock konstatera att vi hade ett nytt avtal för två år, fram till utgången av 2005. Tyvärr minskar kommunens andel något, men ändå hade vi en grund för fortsättning av projektet. Bidraget till tjänsten från Missionskyrkan söks varje år och vi beviljades förnyat belopp för 2004, i nivå med 2003. Under våren fick vi ett erbjudande om att bygga upp en musikstudio i Röda Villan. Vi diskuterade det fram och tillbaka, men till slut valde vi att avstå på grund av att vi inte kan starta upp för mycket saker utan att vi orkar 'ro det i land'.

I övrigt har styrelsen fortsatt att inbjuda olika grupper till samtal. I juni inbjöd vi gudstjänstgruppen, och diskuterade om gudstjänsternas uppläggning och utveckling. Partnerskapsfrågan togs upp igen inför Missionskyrkans kyrkokonferens 2003 vilket krävde en del bearbetning och övervägningar från vår sida inklusive församlingsmöte. Vi hade också församlingsmöte i november där bland annat eventuella kandidater från vår församling till ny föreståndare till Missionskyrkan i Sverige togs upp. Samlingshelg hade vi den 30-31 augusti där temat för lördagens samling var diakoni.

Vad gäller söndagsskolan, var vi glada för att ledarfrågan kunde lösas under hösten. På grund av omfattande uthyrning har vi haft projektanställning av Gyöngyi Eklund för städning, vilket också har underlättat för ansvarsgrupperna.

Ett intressant förslag kom fram om hur vi kan få möjlighet att bjuda hem varandra på lunch/middag genom att man i kyrkan kan köpa ett kuvert med en biljett i på vilken det står var måltid ska intas, tid och plats. Pengarna för biljetten går till församlingskassan. Ett spännande förslag som kanske någon vill ta tag i under 2004.

En viktig uppgift för styrelsen är också att diskutera programutbud, planering och inriktning tillsammans med pastorerna. Ove Sommar har varit halvtid föräldraledig under hösten och där har Ulf Gustavsson gått in och tagit halva Oves del inom kommunen. Beträffande stöd för pastorerna har ordförande haft enskilda samtal med Ulf Gustavsson, och Bengt Loell har varit kontaktperson för Ove Sommar, samt Lillemor Dahlgren för Gyöngyi Eklund.

En viktig diskussion som påbörjades under året är församlingstillväxt och här började vi under hösten en intressant dialog tillsammans med Ulf. Vi har också under senare år upplevt en utflyttning av medlemmar. Det är mycket att göra i kyrkan, inte minst det praktiska kring gudstjänster och övrig verksamhet, och ta hand om underhåll av lokalerna. Vi upplever en brist på händer.

Församlingstillväxt handlar bland annat om hur skapas vilja, energi och glädje till arbete i och genom kyrkan? Hur kan barnen hitta glädjen i kyrkan? Hur kan vi bäst kanalisera evangelium i Upplands Väsby idag? Hur kan fler ge prioritet till bön och bibelstudier?

För styrelsen är det allra viktigaste att uppmuntra olika initiativ och låta olika engagemang 'få blomma', till de olika tjänster som människor känner sig kallade till och tycker är roliga. Vi från styrelsens sida står återigen med full beundran och respekt inför alla goda initiativ som tas, inte minst representerat av de olika axplock som framgår av denna årsredovisning.

Vi vill från styrelsens sida tacka pastorerna och alla ledare och aktiva för mycket goda insatser. Vi tackar Gud för Hans kärleksfulla omsorg och ber om välsignelse över allt arbete.

Sune Grafström
ordförande

Församlingens ungdomsarbete (SMU) 2003

Under året har SMU bedrivit olika verksamheter för barn och ungdomar både i och utanför missionskyrkans lokaler.

Söndagsskolan hade en något haltande vårtermin men fick en rejäl nystart under hösten. Detta då Päivi Wahlberg dök upp med massor av idéer, entusiasm och arbetsglädje. Tillsammans med övriga ledarresurser så har vi nu under hösten kunnat erbjuda söndagsskola med bra gemensam aktivitet så gott som alla söndagar.

Scout/Nying fortsätter att locka barn i skolåldern till vår kyrka. Varje onsdag kväll så träffas tjugotalet glada scouter i kyrkan för "scoutiga" aktiviteter. De är indelade i 4 olika patruller, Vargen, Ugglan, Falken och Hemliga sexan. I augusti deltog våran scoutkår i ett stort läger på Gålö. 16 scouter och ledare tillbringade en vecka på lägret med dagar och kvällar fyllda av fantastiska aktiviteter. Terminen avslutades på nobeldagen 10 december med att ledarna bjöd scouterna på en helt fantastisk Nobel fest med tre rätters middag. En mycket glädjande sak med vårt scoutarbete är att det har kommit många barn från familjer som inte har någon annan anknytning till vår kyrka. Föräldrarna visar stor uppskattning och är väldigt positiva till vårt arbete.

Scoutledarna är med sitt arbete och sina föräldrakontakter kanske några av församlingens viktigaste ambassadörer bland familjer i UpplandsVäsby.

Om scout är församlingens ambassadörer bland barnfamiljerna i Väsby så är **Café villan** det bland de yngre tonåringarna. Varje fredagskväll under terminerna har cafét varit öppet och det har besökts av mellan 20 till 30 ungdomar i åldern 12 till 14 år. Mer om detta finns att läsa i ungdomspastorns årsberättelse.

Förutom dessa veckoaktiviteter så har det varit några fantastiska projektaktiviteter. Vår ungdomspastor Ove Sommar har tillsammans med kommunen anordnat **Expedition Hajk** och **Musikveckan**. Läs mer om detta i ungdomspastorns årsberättelse.

Den 20 oktober så anordnade Linda Alexandersson m.fl. en **barndag i kyrkan**. Där barn i olika åldrar tillbringade en hel dag i Kyrkan med olika aktiviteter. Dagen avslutades med en Gudstjänst som barnen var med och skapade och deltog i. Många barn från scout var med och en del föräldrar gick på sin första gudstjänst i vår kyrka denna söndagskväll.

Lucia firades som vanligt med luciatåg och luciakaffe i kyrkan. Ca: 100 personer samlades för att delta i denna fest och många av dem var i kyrkan för första gången. Luciafirandet är nog det tillfälle då vi har störst kontaktyta med alla de SMU föräldrar (släkt och vänner) som inte annars är regelbundna kyrkobesökare men som gärna har med sina barn i vårt ungdomsarbete. Stort tack till luciafixarna Britt-Inger, Marianne H, Birgitta W, Anna P, m.fl.

Allt detta barn och ungdomsarbete är möjligt tack vare ett antal entusiaster och eldsjälur i vår församling. Nämligen de som tar på sig uppgiften att vara ledare i vårt ungdomsarbete. Stor TACK till alla ledare i församlingens och SMU:s arbete som verkligen gör en jätteinsats för vår församling.

Hjälp och stöd i detta ger ungdomspastor Ove Sommar som bl.a. under året har erbjudit alla SMU-ledare enskilda samtal, deltar i många aktiviteter, håller i vårt växande kontaktnät med kommun och Smedsgårdskolan, ordnar olika projekt och håller i konfirmationen, mm.

Svante Svensson
Ungdomsrådet

Gudstjänstgruppen

Gudstjänstgruppen har bestått av Ulf Gustavsson, Maria Holmberg, Svante Svensson och Lena Wohlfeil.

Vi har träffats några gånger under det gångna året. Då har vi samtalat om hur man kan förnya och utveckla församlingens gudstjänster. Vi har även tillfrågat personer som är villiga att leda gudstjänsterna.

Vi har haft ansvar för en gudstjänst i januari med temat Jesus skapar tro.

Ett tiotal personer har varit gudstjänstledare under året. Gudstjänsterna finns numera presenterade i Församlingsbladet med tema, bibelord och en kort appell.
Maria Holmberg

Sång och musik

Söndagsgudstjänsten är församlingens stora mötesplats. Strävan är att sången och musiken ska harmoniera med det aktuella temat till respektive gudstjänst för att ge besökaren en helhetsupplevelse.

Under det gångna året har sångmedverkan fått ett nytt innehåll. Två körer övar numera i kyrkans lokaler - Joyful och Singsing. Den senare kören leds av Lena Wohlfeil. Joyful medverkar två gånger per termin i söndagsgudstjänsten. Singsing medverkar en gång per termin. Senast skedde det vid 1:a advent då körsången förstärkte högtiden.

Utöver dessa två körer har musikmedverkan skett instrumentalt och genom solosång. Här några axplock: I mars predikade och sjöng vissångaren Lars-Gunnar Viklund under temat "Livets bröd". På pingstdagen fick gudstjänstdeltagarna åter höra mjuka och varma toner ljuda genom Göran Neiders eufonium. Torbjörn Lundberg och Lars Hallén stod för en uppskattad kombination – orgel och kornett - en söndag i augusti. Sångsolister har varit Sten Eriksson, Lena Wohlfeil, Ulrika och Micke Håkansson.

Tacksamt konstateras att församlingens egna medlemmar Monika Rundqvist och Torbjörn Lundberg utgör grunden i orgelspelet och alternerar troget på pallen samt att Kurt Kjellberg allt oftare tagit steget upp till 1:e ersättare. Övriga ersättare har varit Reino Larsson och Anna-Lina Sandell.

Återigen fick församlingen glädjas åt att ungdomar vill konfirmera sig i Missionskyrkan. Konfirmationsgudstjänsten inramades med mäktig orgelmusik utförd av Jan "Bumpen" Blomgren.

Församlingen har en stor tillgång i teol. stud. Linda Alexandersson som engagerat sig i barn- och ungdomsarbetet och där fått sången att sprudla. Årets barn gudstjänster under hennes ledning inger förhoppning inför framtiden!

Ett uppskattat programinslag i det traditionsenliga Valborgsmässofirandet utgjorde Sarah Tabrizis och Julias sånger och danser.

Sång- och musikinslagen från julmarknaden väckte stor uppmärksamhet med ovationsartade applåder. Särskilt minns vi Philip Zuckermans bejublade violinframträdande. En oktett från Rotebro breddade julens repertoar med en del nya sånger. Traditionsenligt medverkade Väsby brass och en mindre del av musikklasserna i Smedsgårdsskolan.

Samarbetet med Upplands Väsby musikskola fortsätter i form av "Påskvandringen". I år har tillkommit "Musikens hus" som genomfördes under en vecka i oktober månad.

Orgeln har under hösten fått en välbehövlig stämning.

Musikrådet

Tisdagsträffar

Hoppsan! Är det redan dags att skriva årsrapport?! Ja, åren sägs ju gå allt fortare ju äldre man blir, och då kan jag verkligen hålla med om det.

Alltnog TISDAGSTRÄFFEN är populär och med tanke på den varma atmosfär och fina gemenskap den erbjuder, blir mötet en källa till vänskap och glädje för

många. Samlingarna är välbesökta och vi noterar med glädje att allt fler tillkommer.

Programinslagen har under året varit synnerligen intressanta och givande.

Förutom våra egna duktiga medverkande, bl a Gyöngyi o Ingvar Eklund, Asta och Ingvar Nylen, Svea o Bertil Widlund m fl, fick vi ta del av spännande skildringar från andra delar av vår värld. Rakel Norborg-Jerkeby berättade om Diakonias arbete, Bertil Rodin om ett fantastiskt intressant barn- o hjälpprojekt som Frälsningsarmen bedriver i Lettland och slutligen ett hisnande och gripande reportage från Ruanda där Roland Lindholm arbetat i FN:s regi en längre tid.

"Mitt på dagen " tillsammans med Pingstkyrkan har som tidigare inträffat 2 ggr per termin.

Utflykten gick i år till Åsby Handelsträdgård och Skultuna Messingverk.

VÄLKOMNA TILL TISDAGSTRÄFFEN!

Gunnel Liljengren

Kvinnofrukostar under 2003.

Under många år har vi fått lyssnat till en hel rad av intressanta kvinnor på våra kvinnofrukostar. I år har vi haft tre samlingar.

Christina Mohlin var årets första gäst den 25 januari. Hennes ämne var;

"Livsluft – om att hitta balans i en överhettad tid –recept på det goda livet."

Christina Mohlin är pastor i Svenska Missionskyrkan och har erfarenheter från olika tjänster men har även provat på att arbeta i hemtjänsten och som kommunpolitiker. Hon delade med sig av denna erfarenhet men talade också om kvinnoerfarenhet från tidigare generationer.

Den 8 mars var ämnet "Kvinnor i Sverige och världen". Det var vår distriktsföreståndare Helene Friberg-Olsson som talade om kvinnor hon mött på konferenser i olika delar av världen och i olika sammanhang i vårt eget land.

Författarinnan Stina Hammar var vår gäst på höstens enda kvinnofrukost den 22 november. "Älvan med det flammande håret" kallade hon sitt spännande föredrag om Elsa Beskow. Stina Hammar har skrivit boken "Solägget" som är en vacker och innehållsrik bok om Elsa Beskows liv och sagor. Stina Hammar väckte många minnen och känslor till liv genom sin förmåga att förmedla sin stora kunskap om saga och verklighet. En mycket uppskattad samling.

Som vanligt har frukostarna ägt rum på lördagar klocka 9.30 med i genomsnitt 25-30 deltagare.

Britt-Inger Berggren

Fastighetsrådets årsberättelse 2003

Redan när man närmar sig kyrkan kan man se att anslagstavlan är ommålad. Väl uppe vid entrén ser man att hela ytterväggen mot Herrgårdsvägen har samma fräscha färg.

När man gått in kan man nästan spegla sig i det polerade golvet på kyrktorget och kyrksalen. (Spegeln på väggen sitter dock kvar vid klädhängarna).

Om man slår sig ner i kyrksalen upptäcker man snart att den nya ljudanläggningen tagits i drift. Det både syns och hörs så snart mötet börjat !

Det är inte lika påtagligt att värmeanläggningen fungerar bättre. Faktum är dock att den inte läcker längre eftersom den nya servicefirman, som vi börjat anlita har hittat och reparerat ett dåligt lagat rör. Vi känner oss nöjda med bytet av servicefirma. Han har även varit till viss hjälp i funderingar kring ett framtida utbyte av hela värmeanläggningen. Vi har tagit in offert på en ställning eftersom en ny anläggning är större. Det kändes dock som man kan ha roligare för de pengarna och tankarna att gräva ur och placera den på marken istället lockar mer för närvarande.

Ta halvtrappan upp i villan och se hur fin hallen utanför Oves expedition blev när den reparerats och målats, liksom villans övervåning och dess trappuppgång som också målats om.

Även ett ovanligt öga bör märka att möbler klätts om, nya gardiner, lampor och sittbänkar införskaffats till villan.

När man ändå är på villans övervåning kan man passa på att titta ut över det nylagda taket på församlingssalarna. Om du är flitig besökare på kyrktaket kanske du rent av noterar att även en takränna bytts ut.

Visst såg ni väl alla brandvarnare, brandsläckare och nödbelysningskyltar ? Det gjorde i alla fall vi när vi gjorde vår rundvandring inför den kommande diskussionen med styrelsen angående brandskyddsansvar. Mer om detta i årsberättelse 2004.

I kyrkans innersta gömma ”Harrys håla” har vi städat, städat och åter städat. Här skulle jag dock inte rekommendera ett besök. Skaran som tycker det är fint där är ändå begränsad till några galningar som kallar sig fastighetsrådet. Man måste ha sett verkstan i dess ursprungliga skick för att förstå vad städat innebär för oss.

Fastighetsrådet
/Hendrik Vare

Diakonirådet

Diakonirådet består av Ulf Gustavsson, Maria Holmberg, Karin Plars och Ove Sommar.

Vad betyder diakoni? Hur tolkar vi det som församling och SMU-förening? Vad innebär det för mig?

Vid förra årsmötet presenterade vi ett dokument med några personliga berättelser utifrån begreppet diakoni. Vi ville väcka engagemang och öka medvetenheten om vad diakoni innebär. Några av berättelserna användes senare i predikan.

Temat för församlingens samlingshelg i augusti var diakoni. Diakonirådet var med och planerade innehållet. Ulf Gustavsson höll ett föredrag om dess historiska

ursprung och utmaningar i framtiden. Maria Holmberg delade några reflexioner utifrån diakonibegreppet. Gruppdiskussionerna vid borden handlade om: Vad är diakoni för dig? Egna erfarenheter? Kan omsorg upphöra att vara omsorg? Bli en börda istället för befrielse? Är det lättare att erbjuda andra hjälp än att själv ta emot?

Maria Holmberg

Internationella gruppen 2003.

Internationella gruppen består av Leo Liljengren, Karin Sandström, Britt Kjellberg, Jan Perers, Kerstin Nejder och Britt-Inger Berggren är sammankallande.

Gruppen har haft tre sammanträden och dessutom varit mycket verksamma i olika sammanhang.

Insamlingen för "Mission i andra länder" hölls på trettondagsaftonen, som var en söndag. Gruppen medverkade på olika sätt i gudstjänsten och Ragnar och Ann-Marie Brugård, som arbetat ett par perioder i Ecuador, predikade och berättade för stora och små om landet och kulturen.

Diakonias vårkampanj uppmärksammades vid två tillfällen dels genom bössinsamling vid valborgselden och dels genom en gudstjänst den 11 maj.

Eva Widén från Diakonia predikade och kören Sing Sing sjöng under Lena Wohlfeilds ledning. I gruppen medverkade med mötesledning, textläsning och bön. En kollekt gick till Diakonia.

VÄRLDENS BARN insamlingen blev den stora arbetsinsatsen under hösten.

Redan under våren var det flera sammanträde med region Stockholm där undertecknad deltog som representant för församlingarna på "Norrsidan". Som under ett tidigare år var B-I Berggren lokalansvarig för Upplands Väsby. I gruppen var mycket aktiv i såväl sammankallandet av - och sammanträden med organisationer och frivilliga. Det var fler insamlingsställena i år än tidigare och fler människor var involverade. Alla var nöjda med resultatet och den organisatoriska uppläggningsen.

Cafékvällarna på Carlslunds förläggningen har vi inte deltagit i detta år då situationen av olika skäl varit svår att hantera. Däremot har vi bidragit med kläder som lämnats i kyrkan och som vi sedan förmedlat. Kläderna har kommit väl till pass vid "butikerna" på Carlslund.

Det finns mycket att göra när det gäller internationellt arbete och det finns många idéer och tankar i gruppen om hur vi skall sprida intresset i vår församling och till människor i Väsby

Vi hoppas att några skall förverkligas och så vara en del av Missionskyrkans uppdrag här och långt bort.

Britt-Inger Berggren.

Ansvarsgrupperna

I och med 2003 har vi haft de nuvarande ansvarsgrupperna i 4 år och det är dags för nya grupper.

Även om de flesta grupperna har fungerat väl kan det vara trevligt med nya eller nygamla konstellationer.

Under innevarande året har vi också haft hjälp med städningen, vilket naturligtvis underlättat det praktiska arbetet, speciellt när kyrkan under veckorna besöks av många olika grupper. Sommarmånadernas arbete med gräsklippning fungerade också bra (vi hade ju dessutom en ovanlig torr sommar).

De samtal som Ulf initierade förra året har fortsatt med skiftande antal träffar i de olika grupperna. I de nya grupperna som startar efter årsmötet är det viktigt att finna former för samtal om de praktiska men även om de andliga frågorna. Ansvarsgruppernas syfte är ju också att ha en social funktion inom församlingen.

Slutligen ett hjärtligt tack till alla medlemmar för arbetet under det gångna året.

Ansvarsgruppsansvariga

Nina Jernberg och Birgitta Wohlfeil

Marknader

Som ett ekonomiskt bidrag till församlingens verksamhet har tre olika marknader genomförts under året.

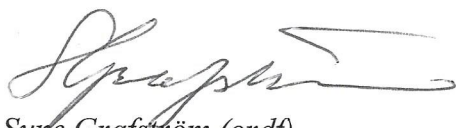
Under året fylls Röda stugan med allehanda saker allt ifrån porslin till möbler som sedan säljs på vårens loppmarknad. I år pågick den under ett par dagar i maj. Loppis inbringade välbehövliga 7000 kronor.

I början på hösten var det dags för årets höstmarknad. Pajer, saft, sylt och bröd hade bakats och förberetts av många i församlingen. Tyvärr var inte besökarna så många men resultatet blev ändå 5000 kronor.

Årets största tilldragelse marknadsmässigt är den traditionella julmarknaden. Som vanligt fanns där lotterier, brödbord, handarbetena, blommor m m och ett stort pepparkakshus som lottades ut. Mellan inköpen kunde besökarna njuta av musikinslag från sånggruppen Cantabile Concoro, musikklasserna från Smedgårdsskolan samt mycket vackert fiolspel av Philip Zuckermann. Ingen behövde vara hungrig för härlig julgröt och julfika serverades. Julmarknaden inbringade 34 754 kronor.

Karin Perers

Upplands Väsby missionsförsamlings styrelse 2003

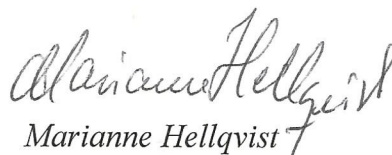
Sune Grafström (ordf)

Margareta Bonnevier

Anders Dahlgren

Marianne Hellqvist

Jan Hermansson

Britt Kjellberg

Leo Liljengren

Bengt Loell

Lotta Svensson